

ת"פ 7133/07/20 - מדינת ישראל, באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 7133-07-20 מדינת ישראל נ' פלוני
לפני כבוד השופט בני שגיא, סגן נשיא
מדינת ישראל
המאשימה:
באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב
על-ידי ב"כ עו"ד אביב בר-אור
נגד
הנאשם:
פלוני
על-ידי ב"כ עו"ד שוש חיון ועו"ד איזבל פוקס-וזאנה

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של נשיאה והובלת נשק, לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין תשל"ז-1977; החזקת נשק, לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין ומעשה פזיזות ורשלנות בחומר נפץ, לפי סעיף 338(א)(3) לחוק העונשין.

הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים כלל את תיקון כתב האישום, אך זאת מבלי שגובשה הסכמה לעניין העונש.

עובר לשמיעת הטיעונים לעונש הופנה הנאשם לשרות המבחן והתסקיר שהוגש מונח על שולחני.

עובדות כתב האישום המתוקן

2. על-פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום, היה הנאשם בן-זוגה של ע.ג, שבעבר הייתה נשואה לש.ג ממנו התגרשה (להלן - ש', יצוין כי כתב האישום נוקף בשם ש', אולם מכלל המסמכים עולה כי מדובר בטעות וכי שמו של הגרוש הוא ש'). ביום 19.6.20 הצטייד הנאשם ברימון הלם - סינוור (להלן - **רימון ההלם**) ובסמוך לשעה 13:12 נסע ביחד עם אחר לביתו של ש' בתל-אביב, כשבאמתחתם הרימון. הנאשם נהג ברכב והאחר ישב במושב הסמוך לנהג. עם הגעתם לביתו של ש' עצרו הנאשם והאחר את הרכב, כאשר האחר השליך את רימון ההלם אל עבר גדר הבית, והרימון התפוצץ בעוצמה. באותו מועד, בסמוך לשעה 20:30 החזיק הנאשם ברכב אקדח הזנקה שהוסב לירי תחמושת קליעית 9 מ"מ.

על יסוד האמור לעיל, הורשע הנאשם בעבירה של נשיאה והובלה של נשק (ביחס לרימון ההלם) ; בעבירה של החזקת נשק (ביחס לאקדח המוסב) ובעבירה של מעשה פזיזות ורשלנות בחומר נפץ (ביחס להשלכת רימון ההלם כמבצע בצוותא).

תסקיר שרות המבחן

3. שרות המבחן מתאר בתסקיר את נתוניו של הנאשם: בן 34, רווק, המתגורר בדירה שכורה עם ארוסתו (ע', גרושתו של ש') לה שלושה ילדים מנישואיה הקודמים. לנאשם ולע' בן משותף בן 8 חודשים. הוריו של הנאשם התגרשו בעת ילדותו, והוא ואחיו נשארו בחזקת אימו, כאשר האב התמכר לסמים, אך בהמשך, עבר הליך גמילה והצליח לשקם את חייו עד שנפטר במפתיע, לפני כשנה. הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם בגרות חלקית, עבד עד לגיוסו הצבאי על-מנת לסייע בפרנסת הבית, שירת שירות צבאי מלא כתומך לחימה בחיל האוויר. בשנת 2015 החל הנאשם לעבוד בחברה שהייתה בבעלות אימו, אשר טיפלה במימוש זכויות רפואיות, כאשר במהלך עבודתו בחברה הורשע בשלוש עבירות של הונאה בכרטיסי חיוב. בהמשך, פתח עסק לתכשיטים. לאחר מכן, חברה לדלקים ושמינים (שבעקבות מעצרו הועברה לבעלות אביו ובהמשך חזרה לניהולו), וחברה זו מצויה בהליכים משפטיים להסדרת חובות. הנאשם תיאר את הרקע למעשים בקשיים שהביע ש'לקבל את הזוגיות החדשה שהתפתחה בין גרושתו לנאשם, וסכסוך שהתפתח על רקע זה. הנאשם השתלב בקבוצה לעצורי בית, ותואר כמי ששיתף בפתיחות ובכנות את משתתפי הקבוצה, וביטא שביעות רצון מהתכנים שרכש במסגרתה ומהשינוי המחשבתי וההתנהגותי שעבר. שרות המבחן ציין כי הנאשם מכיר בכך שפעל באופן אימפולסיבי, ללא שיקול דעת, אך תיאר פעולות אלה ככאלה שבוצעו על רקע מצוקה שחש נוכח היכרות עם עברו של ש' ודפוסיו הבעייתיים. לאחר שחרורו של הנאשם מהמעצר, נערכו שיחות בינו לבין ש' בתיווך בני משפחה, והשניים ישרו את ההדורים ביניהם ואף התראו מאז מספר פעמים, ללא תקריות חריגות. שרות המבחן התרשם בדבר קיומו של פער בין האופן שבו הנאשם תופס ומציג עצמו כאדם נורמטיבי לבין פעילותו ובחירותיו השונות בהקשרים מגוונים. להערכת שרות המבחן הרקע למעורבות הנאשם בעבירות, צורך בהוכחת גבריות ומסוגלות, קושי בהפעלת שקול דעת וויסות דחפים, וביצוע פעולות על-פי דפוסים שוליים במצבי לחץ. צוין כי הנאשם זקוק להמשך התערבות טיפולית על-מנת לאפשר את המשך השינוי הנדרש. שרות המבחן סבר, גם תוך התחשבות במצבו המשפחתי היום, ובשיתוף הפעולה של הנאשם, כי ניתן להסתפק בריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

ראיות הצדדים לעונש

4. התביעה הגישה לעניין העונש את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם, הכולל הרשעה אחת בשלוש עבירות של הונאה בכרטיס חיוב שנעברו בשנת 2015, בעטיין נגזר על הנאשם עונש מאסר מותנה בן 4 חודשים, וכן הרשעה בעבירה של נהיגה בשכרות, בעטיה נגזרו על הנאשם שלושה חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

5. ההגנה העידה מטעמה את מר ש.מ (אחינה של ע' - זוגתו של הנאשם), אשר תיאר כיצד הוא ואחיו התייתמו מאמם לפני מספר שנים, ונוכח ניתוק הקשר עם אביהם, אומצו על-ידי הנאשם וע', כאשר הנאשם משמש כאב עבורם. מר מטרי תיאר כי הנאשם מיעץ להם בתחומים שונים, עוזר להם כלכלית, ואף שכנע אותו להתגייס לצבא.

עוד הוגשה הצהרתו של ש.ג, ממנה עולה כי ההדורים יושרו עם הנאשם, וזאת בעקבות פגישה משותפת בה נכחו מספר רב של גורמים, כאשר מאז שההדורים יושרו, נפגש עם הנאשם מספר פעמים במעמד לקיחת הילדים (במסגרת הסדרי ראייה) וכי הדברים מתנהלים על מי מנוחות, כאשר **"יש יחסי כבוד הדדי, כל המשקעים נותרו מאחור ואנו מעריכים האחד את השני"**.

בנוסף, הוגשו מסמכים רפואיים של בנם בן ה- 8 של ע' ושל ו', הלוקה בשיתוק מוחין, הבא לידי ביטוי בעיקר בקשיים בהליכה וקשיים תפקודיים, אך לא בהיבט הקוגניטיבי.

טיעוני הצדדים לעונש

6. התובע, עו"ד אביב בר-אור, עמד בטיעונו על הצורך בנקיטה בגישה מחמירה בעבירות נשק, שכן אלה, כך על-פי הנטען, הפכו למכת מדינה, ופגיעתם בשלום הציבור היא קשה. התובע הפנה בהקשר זה לפסיקת בית המשפט העליון כמו גם לתיקון 140 לחוק העונשין, הקובע עונש מזערי בעבירות נשק. נטען כי המעשה הוא פרי תכנון מוקדם, וכי אין בעובדה כי הרימון הושלך על-ידי האחר כדי לגרוע מאחריותו של הנאשם, על כל המשתמע מכך. אשר להחזקת האקדח המוסב, נטען כי מדובר בכלי נשק קטלני, שאלמלא היה הנאשם נעצר, יתכן והיה בו כדי להסלים את התנהלות הנאשם במסגרת הסכסוך.

על יסוד כלל השיקולים, סבר התובע כי יש לקבוע מתחם עונש הנע בין 24 חודשי מאסר ל- 50 חודשי מאסר, ולגזור את דינו של הנאשם ברף התחתון של המתחם, נוכח עמדת שירות המבחן, הודאתו, והעובדה כי עברו הפלילי אינו מכביד וממילא אינו כולל עבירות אלימות.

7. באות כוח הנאשם, עורכות הדין איזבל פוקס-וזאנה ושוש חיון, עמדו בטיעוניהן על נסיבות ביצוע העבירה, תוך שנטען כי אלה נעוצות בקשיים של המתלונן לקבל את הזוגיות החדשה שנרקמה בין ע' לנאשם, כאשר מעשיו של הנאשם נועדו - הלכה למעשה - לצורך הרתעה. עו"ד וזאנה ביקשה לבצע הבחנה בין המקרים בהם נעשה שימוש ברימון הלם לבין מקרים בהם נעשה שימוש ברימון רסס, וצינה כי במקרה דנן, האירוע היה ספונטני באופן שכל רכיביו בוצעו באותו יום, ויש משקל ממתן גם לעובדה שהשלכת הרימון הייתה אל עבר גדר הבית.

עוד נטען, כי נוכח שיתוף הפעולה של הנאשם בפני שירות המבחן ויישור ההדורים עם ש', ניתן לומר כי רמת המסוכנות הנשקפת ממעשיו של הנאשם ירדה באופן דרמטי, כך שיש משקל משמעותי לשמירה על אותו קו מתון ומשקם, באופן של אימוץ המלצת שירות המבחן. עו"ד וזאנה הפנתה גם לנתוני החיוביים של הנאשם, להיותו בעל עסק המפרנס מספר משפחות, לעובדה כי הוא מגדל, יחד עם ע', את ילדיו של ש', ומשקיע מאמצים רבים בסיוע לאחד הבנים, הלוקה בשיתוק מוחין. בהקשר זה הוסבר, כי הטלת עונש מאסר על הנאשם תפגע גם בעובדיו של הנאשם בבית העסק, וכן בתא המשפחתי של הנאשם, על כל המשתמע מכך.

8. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו, וציין את הדברים הבאים: **"אני מביע חרטה, הבעתי אותה כבר בכל התקופה הזו. אני חושב שהתהליך שאני עובר בשנתיים האחרונות עם כל הנסיבות המשפחתיות, שהאירוע קרה הייתי רווק. כרגע אני מבין מה זה להיות בעל משפחה ואת ההשלכות של זה. זה שינה את דפוסי התנהגותי ב- 180 מעלות בכל פרמטר. אני כל בוקר מסתכל על המשפחה, הילדים, ומבין שיש לי אחריות ומשקל מאוד כבד על הגב שאני צריך לשאת את כולם"** (פרו' עמ' 19 ש' 2).

דין והכרעה

9. אין חולק כי יש לראות חומרה במעשיו של הנאשם הן ביחס להצטיידות בשני כלי נשק (רימון הלם ואקדח מוסב) והן ביחס לעצם השימוש ברימון ההלם, תוך השלכתו (על-ידי האחר) לעבר גדר ביתו של ש'. אפילו אצא מנקודת הנחה בדבר עמידתו של מניע "הרתעתי" ביסוד מעשיו של הנאשם, ברור כי אין לראות בכך כהתנהלות

לגיטימית, אלא בהתנהגות ביריונית ופורצת גבולות, המצדיקה ענישה משמעותית. לא ניתן לקבל נקיטה באמצעים מהסוג בהם נקט הנאשם כדרך לפתרון סכסוכים, הפוגעת במגוון ערכים מוגנים, ובהם השמירה על שלמות הגוף, ביטחון הציבור והחשש שמא יעשה שימוש חמור יותר בכלי הנשק שהחזיק הנאשם.

בבואי לשקול את גבולותיו של מתחם העונש ההולם, נתתי משקל לנתונים הבאים: **(א)** החזקת שני כלי נשק על-ידי הנאשם; **(ב)** שימוש (כמבצע בצוותא) ברימון ההלם תוך השלכתו לעבר גדר ביתו של ש'; **(ג)** העובדה כי חלק משמעותי מהאירוע בוצע בצוותא, תוך רכיב מסוים של תכנון מוקדם הנלמד מעצם ההגעה לביתו של ש'; **(ד)** העובדה כי לא הוחזקה תחמושת בצמוד לאקדח, עובדה שיש בה כדי למתן במעט את מימד החומרה; **(ה)** העובדה כי לא נגרם נזק לגוף כתוצאה ממעשיו של הנאשם.

מצאתי טעם מסוים בטיעון התובע ביחס לתיקון 140 לחוק העונשין. אמנם מדובר בתיקון מאוחר ביחס לעבירה כך שאינו חל במישרין על ענייננו, אך דומי כי ניתן לראות בעצם הצורך בתיקון החוק משום מסר שהעביר המחוקק לכלל הציבור, כמו גם לבתי המשפט, בדבר הצורך בנקיטת יד קשה יותר כנגד אלה המבצעים עבירות בנשק.

10. בהתייחס לפסיקה הנוהגת בעבירות הנוגעות לנשיאת **רימון הלם**, ראיתי להפנות לפסקי הדין הבאים:

א. ע"פ 2933/19 **צדיק נ' מדינת ישראל** (26.9.2019) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של נשיאה והובלת נשק ומעשה פיזיות ורשלנות בכך שנסע למסעדה כשהוא נושא עמו רימון הלם, שחרר את נצרת הרימון והשליכו לעבר מדרכה הסמוכה למסעדה - שם התפוצץ. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 9 ל-26 חודשי מאסר** והשית על המערער 12 חודשי מאסר. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה על ידי בית המשפט העליון.

ב. ע"פ 8845/15 **מנסור נ' מדינת ישראל** (17.11.2016) - המערער הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של נשיאה והובלת נשק ומעשה פיזיות ורשלנות בכך שהשליך רימון הלם לעבר בית והרימון נפל והתפוצץ במרחק קצר משני בני משפחה, מבלי שנגרם נזק. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר** והשית על הנאשם 18 חודשי מאסר. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה על ידי בית המשפט העליון.

ג. ת"פ (מח' חי') 11134-01-19 **מדינת ישראל נ' אסדי** (21.11.2019) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של נשיאת נשק, הפרעה לשוטר והדחה בחקירה בכך שהגיע לקרבת בית בו נערך חיפוש על ידי המשטרה כשהוא נושא רימון הלם, והשליך את הרימון לעבר הבית כדי להפריע לחיפוש. לאחר שנמלט מהמקום, אמר לאחר שאם יחקר במשטרה שלא יזכיר את שמו. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה הנע בין 9 ל-24 חודשי מאסר** והשית על הנאשם 9 חודשי עבודות שירות.

ד. ת"פ (מחוזי חי') 13154-01-18 **מדינת ישראל נ' תיתי** (12.6.2018) - הנאשמים הורשעו בעבירה של נשיאת נשק ועבירות נלוות בכך שנאשם 1 השליך בשני מקרים רימון הלם. הנאשם 2, במקרה אחד, נשא עם הנאשם 1 רימון הלם, שהושלך על ידי נאשם 1. בית המשפט המחוזי קבע בעניינו של נאשם 1 **מתחם ענישה הנע בין 12 ל-36 חודשים** והשית עליו 12 חודשי מאסר; ובעניינו של נאשם 2, שלא היה דומיננטי, קבע **מתחם ענישה הנע בין 4 ל-18 חודשי מאסר** והשית עליו 5 חודשי עבודות שירות.

ה. ת"פ (מחוזי חי') 31218-10-14 **מדינת ישראל נ' אסדי** (11.2.2015) - הורשע הנאשם על יסוד הודאתו

בעבירה של החזקת נשק בכך שהגיע סמוך לביתו של המתלונן כאשר בידו רימון הלב והשליכו לעבר מרפסת הבית, כך שנגרם קול נפץ עז. לנאשם לא יוחסה השלכת הרימון. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה הנע בין 8 ל- 20 חודשי מאסר**, והשית על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל.

11. בהתייחס לפסיקה הנוהגת בעבירות הנוגעות **להחזקת נשק**, ראיתי להפנות לפסקי הדין הבאים:

א. ע"פ 5813/21 **ג'בארין נ' מדינת ישראל** (31.5.2022) - המערערים הורשעו על יסוד הודאתם בעבירה של החזקת נשק בכך שבחיפוש שנערך ברכבם נמצא רובה ציד מסוג פנטום, שהיה טעון בשני כדורים תואמים, בצירוף חגורת תחמושת ובה 17 כדורים תואמים. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר** והשית על מערער 1 עונש של 18 חודשי מאסר ועל מערער 2 עונש של 21 חודשי מאסר. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון נדחה.

ב. רע"פ 6969/20 **אבו חומוס נ' מדינת ישראל** (18.10.2020) - המבקש הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של החזקת נשק בכך שנתפס בביתו אקדח חצי אוטומטי מסוג ברטה, שהיה בתוך תיק עור שהוסתר בתוך כספת בחדר השינה. בית משפט השלום קבע **מתחם ענישה שנע בין 8 ל- 20 חודשי מאסר** והשית על המבקש 9 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה על ידי בית המשפט המחוזי. בקשת רשות ערעור שהוגשה על חומרת העונש נדחתה אף היא על ידי בית המשפט העליון, תוך שצוין: **"עוד אוסיף כי כאמירה ערכית, חומרת העבירה בה הורשע המבקש מצדיקה ענישה במאסר מאחורי סורג וברית, ובפרט לאור הקלות הבלתי נסבלת של השגת נשק והחזקתו, על כל הכרוך בשימוש בו"**.

ג. רע"פ 6265/20 **אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל** (15.9.2020) - המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של החזקת נשק ותחמושת בכך שהחזיק אקדח חצי אוטומט מסוג ברטה, מתחת לכסא הנהג ברכבו, בצירוף מחסנית ובה כדורים. בית משפט השלום קבע **מתחם ענישה שנע בין 15 ל- 30 חודשי מאסר** והשית על המבקש 15 חודשי מאסר. ערעור שהוגש על חומרת העונש התקבל חלקית על ידי בית המשפט המחוזי אשר הקל בעונשו של המבקש והעמידו על 12 חודשי מאסר בשל נסיבותיו האישיות. בקשת הערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחתה, תוך שצוין: **"עבירה של החזקת נשק, בה הורשע המבקש, הינה עבירה חמורה המצדיקה ענישה במאסר מאחורי סורג וברית ולא בדרך של עבודות שירות, כאמירה ערכית, וביתר שאת לאור הקלות הבלתי נסבלת של השגת נשק והחזקתו, על כל הכרוך בשימוש בו"**.

מתחם העונש ההולם - סיכום

12. על יסוד האמור לעיל, ראיתי לקבוע מתחם עונש כולל הנע בין 19 חודשי מאסר ל- 48 חודשי מאסר.

קביעת העונש המתאים

13. נתתי דעתי לאותם נתונים המשליכים על קביעת העונש המתאים. בראש וראשונה, ראיתי להתייחס להליכי השיקום שעבר הנאשם, ואציין בהקשר זה כי חרף עמדת שרות המבחן, דומני כי אין מדובר בהליכי שיקום מהסוג המצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם. אמנם הנאשם השתתף בקבוצה טיפולית במסגרת צו פיקוח מעצרים, ובהמשך, נטל חלק בשיחות עם קציני המבחן, ויש לברך על כך, אך עדין - אין המדובר בהליך שיקום כה עמוק ויסודי, אשר יכול לשאת על כתפיו חריגה ממתחם העונש ההולם.

באשר ליתר הנתונים, דומני כי לא הייתה מחלוקת כי כאשר מצרפים את התנהלות החיובית של הנאשם בהליכים בפני שרות המבחן, אל הנתונים האישיים הנוספים, מתקבלת מסקנה כי יש לאמץ את הרף התחתון של המתחם, על אף קיומו של עבר פלילי המצדיק, דרך כלל, גזירת הדין שלא בהתאם לרף התחתון.

כך באשר למשקל שיש ליתן להודאת הנאשם וקבלת האחריות; כך באשר למשקל שיש ליתן להתנהלות החיובית של הנאשם בתא המשפחתי ולטיפול בבנם של ע' וש'; כך להתנהלות התורמת כפי שבאה לידי ביטוי בעדותו של מר ש.מ; וכך ביחס ליישור ההדורים עם ש'. נתתי משקל גם למשמעות הכלכלית בהטלת עונש מאסר, וכן לתקופה בה הוחזק הנאשם במעצר בפיקוח אלקטרוני (כחמישה חודשים).

14. שקלול הנתונים שפורטו לעיל, מאפשר הטלת עונש מתון בדמות אימוץ הרף התחתון של המתחם, ועל ראיתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 19 חודשי מאסר בפועל (בניכוי תקופת מעצרו שבין יום 19.6.2020 ועד ליום 10.8.2020). הנאשם יתייצב ביום 6.11.2022 בשעה 09:00 במתקן ניצן או במתקן אחר עליו יורה שב"ס במסגרת הליך המיון המוקדם, ככל שייערך כזה.

ב. 9 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו את אחת העבירות בהן הורשע או עבירה אחרת בנשק.

ג. בנסיבות העניין ראיתי להימנע מהשתת קנס.

ניתן צו למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה.

זכות ערעור כחוק.

;ניתן והודעה היום י' אלול תשפ"ב (6 ספטמבר 2022) במעמד הצדדים.

**בני שגיא, שופט
סגן נשיא**